

Cesta mořem, cesta toulavá,
námořník svou lásku rozdává.
Kdo chce s námi kolem světa plout,
ten na lásku si nesmí vzpomenout.
A když vítr plachty napíná,
moře nám svou píseň zazpívá.

Až zas poplujem v širou dál,
kdo z vás by se jen, hoši bál.
Nikdo z nás cest dalekých se neleká,
v přístavu nás nikdo víc už nečeká.
Tu lásku, kterou lodník má,
dávno jiný objímá.

Život pro nás nic není, jenom samý loučení,
nevím proč bych teda tolik o něj stál.
Život pro nás nic není, jenom samý loučení,
nevím proč bych teda tolik o něj stál.

Ztracený a opuštěný v tmách,
potácí sed koráb na vlnách.
Bouře o něj tříští zlobu svou,
za chvíli nám zmizí pod vodou.

Námořník, co v životě měl rád
naposledy smí si zazpívat.

Až zas poplujem v širou dál,
kdo z vás by se jen, hoši bál.
Nikdo z nás cest dalekých se neleká,
v přístavu nás nikdo víc už nečeká.

Tu lásku, kterou lodník má,
dávno jiný objímá.

Život pro nás nic není, jenom samý loučení...